

Diuen que els [divendres 13](#) són de por, i avui, precisament, ho podem comprovar si tenim l'atreviment insalubre de guaitar [portades](#), ni que siga de gaidó. Com a argument catòlic o de la Paramount, l'apocalipsi pot resultar llardós i embafós, però és immillorable com a figura retòrica de la veritable fi, la del periodisme: «*Huir del fin del mundo*». Si Adorno alçara [els peus](#): *Wie scheint doch alles Werdende so krank!* Adeú al sentit de les proporcions. Reforça la meua hipòtesi, a més, que tots els apocalipsis seran feixistes o no seran, perquè la faç del peròdic practica l'autofoto i s'adelita expansivament en la carassa: «*Ofensiva para delatar a quienes fomenten economía sumergida*». Heus ací l'autèntica guerra civil, el gran germà postmodern, la delació *prêt-à-porter*, la denúncia segregada pel veí, la mala bava deïficada a més de 36 punts tipogràfics, molt per damunt d'una llorquiana fi del món relegada gairebé a categoria de subtítol invisible. L'home de la maleta blava no se'n va del món; simplement plega, desnonat, condemnat a travessar les fronteres que la foto imposa. El verb en present és escandalós, apologètic, desaprensiu: «*Fomenten*». Escolte'm vostès, i que se'n sap dels que [la fomentaren](#) i guarden a Suïssa tot el botí espoliat sense cap *delació*, amb noms i cognoms, de l'Agència Tributària? Bon cap de setmana.

(...) cal observar només quan els burgesos parlen d'exageració, d'histèria o de bogeria, per saber que on més pomposament s'invoca la raó més infal·liblement s'hi fa apologia de la irracionalitat.

T. W. Adorno